

aquarū quā sup aquam refectionis educauerat
 eam dñs ⁊ nutrierat ex qua multi deducti riuū om
 nem irrigant ⁊ hanc deliciaū ⁊ infindūt ortum
 uoluptatis. Et quibus cotidie loca ⁊ p̄fusa dei
 genitricis ascendit hodierna die speciosa et ualde
 ammirabilis. Cuius odor inestimabilis erat ni
 mis. Et ideo ineffabilis. Ad cuius p̄fecto flagran
 tiam odoris. omnis illa celestis rēolm leta deaur
 rit quam curā dant flores rosarum et lilii con
 uallium. eo q̄ om̄s aīe martyro rubricate eam
 eterne dilectōis complectūtur amplexibus ⁊ uir
 ginitatis splendore candidate. aī lilia inualle
 hūilitatis emittite curā dant ⁊ ueneratōis g
 ra consequentes. **lco. iii.** Recte igitur qm̄ be
 ata di genitrix et martyr ⁊ uirgo fuit quāuis
 in pace uitam finiret. hinc quoq̄ quod uere
 passa sit. Symeon p̄phā loquens ad eam. et tuā
 plus inquit aīam p̄transibit gladius. Ex q̄
 constat quod alij nām q̄ sc̄i et si passi sūt pro
 xpo in carne tamē nō in aīma quia immortalis
 est pati nō potuerūt. Et a uirgo dei genitrix.
 qua in ea p̄te passa est que inpassibilis hētur.
 ideo ut ita fatear quia spiritalit̄ ⁊ atrocis passa
 est gladio passionis xpi plus qm̄ martyr fuit.
 Unde constat quia plus omnibus dilexit p̄tea
 ⁊ plus doluit intantū ut aīam eius totā p̄tē
 sicut ⁊ possideret ius doloris ad testimonium ex
 imie dilectōis. Que qua mente passa est pl̄
 q̄ martyr fuit. **lco. v.** Nunc circū dant ea